

RENOVACIÓ

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Rambla de Sant Joan, 50, baixos
TELÉFON, 255

Els treballs se publicuen baix la
responsabilitat de llurs autors.
No's retornen els originals.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
Trimestre 1'50 ptes.
Anuncis, a preus convencionals.

Setmanari Nacionalista Republicà

Any IV.—TARRAGONA, 30 Abril de 1916.—Núm. 135.

Actualitat

I, aixó, ha sigut conseqüència d'alló...

El perdre unes eleccions municipals podrà portar una petita desilució, un descoratjament en les files dels creients, però les conseqüències gaire bé no passarán a determinar un avenç o un retrocés d'aquelles idees que es preté expandir.

No així en les demés eleccions.

Per una causa o per varies causes—no vé del cas esbrinar-ho—s'ha perdut l'elecció de molts Diputats i com a conseqüència immediata han vingut les eleccions a Senadors, i, heu's aquí que en tot Espanya ha triomfat un candidat, un sol candidat, i encara, aquest, En Labra, no ha sigut elegit per sufragi universal sinó per les entitats econòmiques de León.

I novament anirém al fracàs en les properes eleccions a Diputats provincials sinó fem un gran esforç i no aportem a la lluita tot el seny i la tàctica necessàries. Si amb Diputats a Corts se fa difícil conquerir nous llocs en els comicis, sense aquest factor essencialíssim, es quasi bé una quimera.

Hem de convindre en que els republicans hem abandonat del tot als correligionaris dels pobles i llogarets. No hem intensificat nostra tasca de apostolat arreu dels districtes. De fer-ho, altres foren els resultats que obtindriem. Cal pensar que el districte de Tortosa era un districte donat al caciquisme mes vergonyant amb totes llurs conseqüències; doncs bé, ha calgut l'aparició d'un apostol, d'un, no més, i gracies a la labor de predicació d'En Marcellí Domingo, les idees republicanes han conquerit d'una manera reial, positiva, la grandiosa majoria del ciutadans.

Mentrestant, mentres els republicans abandonem els nostres deures, Espanya no té fiscalitzadors i es dona el cas de qu'En Romanones siga l'amo absolut de totes les voluntats, de totes les intel·ligències i adhoc de totes les vidés.

Se dona el cas de que tinguem un Ministre de Foment; l'Amós Salvador, que al rebre la visita dels periodistes al seu despatx, per comptes de informar-los dels assumptes del seu departament, els ilustra amb relacions de les corrides de braus i de las faenas de los astros coletudos.

Es dona el cas de que tinguem un Ministre de Instrucció pública que per comptes de dotar a les escoles nacionals de condicions per a complir el seu comés, regala a una comunitat religiosa—de monges—un edifici i un material de ensenyança esplendit. I no parlem dels pobles que tenen llur escola en un corral aont se hi cria, actualment, bestiar...

Que tinguem un Ministre de Hisenda que faci lo que ha fet en Villanueva en lo referent al sulfat. Bastará dir que'ls acaparadors el venien a 1'80 el kilo, i d'aquest preu s'en queixava el pagés, per exorbitant; i que'l Ministre amb la seva yaliosa intervenció estipula el preu d'aquest mateix sulfat, a 2'40 kilo...

Que tinguem un Ministre d'Estat que consenti que Espanya es quedi sense bestiar, ni plom, ni grà, ni rés, per enviar-ho al extranger i que en canvi aquests mateixos paisos que ens solliciten i adquireixen aquests articles no vulguen donar-nos, a nosaltres, lo que ens es necessari per a nostra vida, per a nostre creixement; qui diu donar-nos, vol dir també deixar passar per el seu territori géneros procedents de paisos enemics i amb destí a nosaltres i en quantitats exactes a nostres essencialíssimes necessitats.

Que tinguem al front dels departaments de Guerra i Marina a homes militars i que sovint se deixen portar per l'esperit de classe atenent amb preferen-

cia als interesos de la classe respectiva en pugna als de la Nació.

I que direm dels nostres Ministres de Gracia i Justicia... Ministres que tot lo mes, digué Soriano en el Congrés—serán de gracia, perque de justicia...

I la gent seguirá fent Diputats a homes del partit liberal i Senadors a homes del partit liberal, i al Març sortiran elegits Diputats provincials homes qu'es titulen lliberals perque, a lo qu'es veu, Espanya, amb aquets lliberals al poder se regenera, es redimeix... Anem camí de la felicitat, i amb aquest Govern, d'aquí a mitg any serém Xauxa...

Granados

Si'ls meus llavis no saben reçar; ni'l meu cervell es rebec a tota religió; si «pro fórmula» es prectis endressar-te una oració, jo te la dedico, amic Granados, ben sincera. Pregaria que destila amor; pregaria que s'encen de rabia, jjo't recordaré sempre! jjo sempre maleiré la guerra!

Tú, simpatizant amb França, vares fer públic que no disminuia la teva admiració pels músics alemanys, amb guerra o sense guerra; que consideraves aquesta horrorosa tragedia com una guerra civil, entre germans, i que per demunt de la guerra, deies, tenia que existir una lliga espiritual a Europa, formada per neutrals i beligerants. A tan noble i ecuanim judici ha respost Alemanya assenyan-te vilment, alevosament, covardement. ¡Es la guerra!, diuen, que, famolenca, no repara en víctimes innocents, en sers indefensos; es carn de canó tot lo que cau baix les seves sagnantes urpes. ¡Remaleida siguis mil pòltes, guerra!

¿Com olvidar-te, Granados, si de tú vareig sentir la poesia de la música? Jo't seguita, joiós, en els teus èxits. Anhelava la teva vinguda aquí per a presenciar la definitiva consagració de ton geni musical amb tes «Goyescas»; els triomfs de Nueva York s'haurien aquí reproduït i nous llaurers esperaven coronar ton front. Tu, mes que ningú, hauries aquí enaltit a nostra mare Catalunya.

¡Ja no existeixes! El mar, d'una grapada crudel, va arrabassar te a son sí; potser gelós de la terra volgué també tindre en son fons a un gran artista i va escullirte a tu, artista entre'ls artistes, de cor d'or, d'anima delicada, de pensament excels. Ara dirá, plé d'orgull: la música del mar, es música de Granados!

P. REDÓN.

Buenos Aires 31 Març 1916.

La Torre dels Scipions

El senyor D. Lluís Fontana ens feu saber l'altre dia, per indicació del seu guarda, qu'ell és l'actual propietari d'aquell famós mausoleu romà conegut per Torre dels Scipions. Tenim molt de gust en pendre'n nota, tot conservant els nostres dubtes, doncs creiem que'l bon senyor pot estar equivocac. Hi han coses que s'esquitllen dels fulls de les escriptures,

que no hi poden ré'ls notaris, i molt bé podria ésser que aquesta fos una d'elles.

Que'ns digui qu'es propietari de tots aquells encontorns, no li farem la contraria; mes la Torre, permetins que ho posèm en quarantena.

Lo cert és que, cap dels seus antecessors, fins al mes immediat, qu'es ple de vida i no'ns deixarà mentir, en Pepito Mas-rabassa, s'havien vantat en públic d'aquest dret de propietat, i per altra part, el poble tampoc els hi hauria reconegut.

I no cregui que parlèm així, a la bona de Deu; hem regirat tot un gavedal de llibres que parlen del célebre monument i no n'hem tret res en clar en aquest sentit. Ni en Ioan Annio, ni en Beuter, ni en Medina, que fa uns quants cents anys que colguen, n'han dit res; ni en Geroni d'Urrea, ni'l nostre meritíssim Pons d'Icart fa mes de tres cents anys; ni aquell eminentíssim baró, sabi entre'ls sabis, que's digué Antoni Agustín; tampoc n'ha dit ré en Morales; ni en Puades; ni'l sabi P. Villanueva; ni'l benemerit Hernandez Sanahuja; ni'l nostre bon amic senyor Morera, el mestre a qui tant devem els tarrajonins, i jo particularment bona part de lo molt poquet que sé d'aquestes coses.

Ara digui'ns si no es cosa fora de tota raó i de tot dret el privar-nos l'accés a ne'l monument, fent-nos la por per medi de guarda-boscocs armats amb carabines Winchester; a nosaltres, que encara fem menys mal que aquells bailets qu'esperen que'l pagès badi per a afanar-li les peres. Fassis càrrec que nosaltres, portats per nostres manies, fem cap allí com les mosques a la mel, i, maniàtics com som, no fem el mes petit cas ni d'armes ni de denúncies. Que hi tornarem tant sovint com hem tingut per costum fins ara. Que no li valdrà fer marges perque'ls tindrà de desfer; i's guardarà d'enderrocar-lo perque hi han lleis que amparen els monuments, i si no hi haguessin lleis hi hauria l'ira de tot un poble.

Es dir que... quedem entesos; vritat?

QUIQUET.

EL 1.ER DE MAIG FESTA DEL TREVALL

Demà commemora el proletariat mundial la Festa del Treball.

Nosaltres Nacionalistes Republicans adherits a la nova mundialitat de la "Unió Catalanista" en quin programa i en quina actuació hi consten totes les reivindicacions socials, no cal pas fem constar nostra simpatia i adhesió a la festa ja que ses aspiracions son les nostres.

Per xó voldriem que'l present 1.er de Maig fos una fita que senyalés el comensament de una era de millorament social i nacionalista.

De les passades festes

El concert de l'Orfeo

El dissabte de la passada setmana i amb ocasió de les festes que s'organitzaren, el Orfeo tarragoní donà un concert en el saló-teatre de l'«Ateneo Tarraconense de la classe obrera».

La concurrència no fou molt nombrosa degut, sens dubte, al molest vent que feu durant tot el dia i nit.

El nostre Orfeo se portà com sempre i com ja es costum amb ell, executà totes les obres del programa amb aquella afinació, amb aquella pulcritud, amb aquella precisió i gust amb que totes les parts components compleixen els seus deures, havent tingut que repetir «Sota de l'olm» i «Remordiment», de Morera, i «¡Oh quin bon ecol!», de Lassus, per a apaigabar els xardorosos aplaudiments de la concurrència.

Reiterem novament les nostres felicitacions als mestres senyoreta Quesada i senyor Gols i als orfeonistes tots per la seva obra, de cada dia mes lloable, confiant en que continuaran tots pel camí emprés, que ho es de triomf per a ells i de orgull per a Tarragona, la nostra estimada ciutat, per tenir uns fills que la posen a un lloc envejat pels forans.

Les Regates

Sens cap dubte que aquesta festa es la que tot hom anhelaba, i d'aquí que la tarda del diumenge darrer, el nostre espaió moll se vegés completament atapat de gent, de tot Tarragona i moltíssims forasters que vingueren a nostra ciutat amb motiu de les festes de Setmana Santa i Pasqua. Al moll hi havia tot hom i al dir tot hom, ho diem perquè allí hi havia congregada tota la hermosura i gentilesa de les damiseles tarragonines de les diferents classes socials que son les que donen vida i alegria; aixís com també nombrosament representat estava tot el element fort; en fi, una gentada com poques s'ha vist.

El programa se desenrotllà amb complert ordre en totes ses parts, posant-se de relleu les bones qualitats que reuneix el nostre port per aquest Sport tan saludable i atractivol.

Creiem que aquestes Regates serán el preludi de altres festes marítimes de major importancia, a fi de fer creixer el entusiasme per aquest Sport, fins avui olvidat dels tarragonins que no hem sapigut veure les meravelles del mateix.

El concurs de fotografies

Un èxit gran ha obtingut el Sindicat de Inicial (Atracció de Forasters) en la organització de aquest Concurs, puix que hi han acudit bon nombre de professionals i aficionats a la fotografia amb unes bones col·leccions que s'han exposat al saló del Circul de Tarragona, continuant encare overta dita Exposició, la que cada dia's veu molt visitada pels aïmans de l'Art.

Adressem la nostra felicitació al Sindicat de Inicial pel falaguer èxit que ha tingut amb aquest Concurs, tot i esperàn que no será el ultim acte de aquesta classe que organitzarà.

Del Cine embrutidor

«La mano que aprieta»

Molt se ha parlat ja del embrutidor espectacle de les pelicoles policiaques o detectivesques que tan abunden avui, i quins resultats son tan perniciosos com el que comenta la premsa de Madrid, i per çó que molt se'n ha parlat, es hora de emprendre una activa actitud o acció decisiva per lograr acabi l'abus.

El cas de Madrid es convincent.

Uns nois influits per les pelicoles de lladres i detectives, se han constituit en Banda sots el títol de «La mano que aprieta» dirigint a tort i a dret cartes exigint diners, i malgrat que la policia logrà descobrir als terribles infants i encarregar a llurs pares l'esmena de sos fills poc resultat ha donat, puix novament han tornat a donar proves de sa

existència, comprovant-se novament per el Juzgat que segueix tractan-se de uns quans nois aficionats a les pelicoles.

Nosaltres trovariam lo mes encertat lo que indica *El Socialista* contra la banda «La mano que aprieta» formar la de pares i quina podria titular-se «La mano que da azotes».

Aixó per a un costat, i despres que les autoritats..., mes que anem a demanar de unes autoritats que troven cosa terrible i enmatzinadora el fum del tabac i no els fa mella l'embrutidor espectacle que porta a la ruina els tendres cervells sempre impresionables dels infants, obrin-los noves sendes de perdició!

TRIK.

L'Ajuntament popular primer, i ara el conservador, juntament amb el Diputat d'aquest últim partit, han treballat eficazment per a la construcció a Tarragona d'un gran edifici per a Cuartels que, al ensemps que venia a satisfer una necessitat consolidava la permanència de la guarnició a Tarragona.

Cal advertir que'l Ministeri de Guerra se n'encarregava de construir-los, aquests Cuartels, amb tal que'l Municipi li proporcionés el terreno.

Mentres tan, Reus, amb sentit molt pràctic, treballava per a que, construint un Cuartel pel seu compte, li fos cedida part de nostra tropa.

El Centro Industrial, entre altres, acudí diferents vegades al Municipi per a prevenir-lo.

¡¡Ciudadans!! Mireu com se vos administra.

«En principi, está acordat traslladar a Reus el regiment d'Almansa acceptant la oferta que li feu l'Arçalde, de convertir en Cuartel la fàbrica de Tarrats.»

¡¡Ciudadans!! Si amb motiu d'aquest fet a Tarragona hi deixen d'entrar diariament unes 5.000 pessetes, o més, que'ls importa a nostres regidors i Diputat conservador?

La magna qüestió es l'ACTA i'l poble qu'es mori - deuen dir - per qu'es tan estúpit de no obrir els ulls....

Glosa

III

Un concert

L'«Orfeo Tarragoní» donà un concert i, certament, no extranya qu'els que hi eren a escoltar fossin casi tots forasters. La nostra gente bien prefeix el *couplet*, degeneració del noble art del cant, escola de mala educació que seductorament mostren les *chisperas* de café-concert, a la cançó popular ànima vibrant de nostre país i a la música clàssica dels segles XVI i XVII. Prefereixen les grosseries repugnants i immorals a les cançons nobles qu'enlairren l'esperit i l'omplenen de dolces beatituts!

¡Pobre gent que passa per culta i intel·ligent perquè va abillada com les persones, qu'està con-

dempnada a «Chulonas», a «Schotischs cañis» i a «Colóns» eternament i quins pobres i desgraciats esperits no gaudirán jamai d'un «Anant amb tu jo afrontaria mort crudel, la eterna pau...» del diví Bach, ni d'un «Vols dir-me amor crudel infant si un cor de dona has vist constant...» de Dowland, ni de nn «Alleluja» d'Haendel, i ni tant sols d'un «Montanyes de Canigó» de Morera, i que si ho aplaudeixen alguna vegada que'ls hi cantin de franc, será... perquè han llegit en alguna *recepta* que fa culte.

L'Orfeo tarragoní donà un concert casi exclusivament als forasters omplenant les ànimes de dolces beatituts... i la nostra gent *culta* era a escoltar «couplets»...!!

WR.

De sport

La Secció de foot-ball del «Club Gimnàstic» ha organitzat per a avui i demà a les quatre de la tarda dos partits entre'ls equips A i B de dita Secció. Per a que resultin mes interessants l'equip A donarà cada un dels dos dies 4 gols de ventatge al B. Aixís igualades les forces mercès a n'aquest *handicap*, lluitarán els dos amb grans ànims per a endur-se'n la victoria, mes encare si's té en compte que un aficionat ha fet donació d'onze petits regalos per a l'equip que resulti guanyador.

Preparantse l'equip A per a lluitar proximitament amb l'Universitari de Barcelona, equip en el qu'hi figura en Joan Armet (Kinké) conceptuat com el millor devanter centre d'Espanya, sería segurament gratíssim a n'aquests minyons que tant treballen per a fer resorgir l'sport en aquesta ciutat, que'l públic anés a animarlos amb sa presencia, per a que'l dia que tinguin que representar a Tarragona, sapiguin fer-ho tal i com es mereix nostra ciutat.

De l'Ajuntament

La darrera sessió del Consistori fou una de aquelles que deixen record, puix que solsament hi acudiren l'Arçalde Guasch i'ls Regidors Armengol, Cavallé, Lliteras i Piñol.

No cal dir que la orde del dia fou aprovada per unanimitat, quedant tant sols pendent una moció den Loperena sobre's el augment de sou dels empleiats del Municipi, degut a que'l mentat Loperena no hi va acudir, no sabem per quin motiu ja que's trobava a Tarragona aquell dia. I no sabem a que deu venir aital moció puix que'l assumpte d'augment de sous es un dels que En Piñol, precisament ha demanat amb interès se'n ocupés la Comissió de Governació havent passat unes setmanes sense fer-ho i justament la reunió de la present setmana devia de resoldre's, sortint ara Loperena amb aquesta Moció, devent de fer notar que ell n'és un dels components de la mentada Comissió.

I no hi hagué res, puix que'ls Regidors concurrents eren poquíssims i per tant la tasca també poca.

Altre cosa hauria sigut si s'hagués tingut de resoldre algun altre assumpte com el de la cédula de pobresa de la pobre Viuda de March per la qual se gastaren molts durus en gas solament, discutint uns céntims en perjudici del Ajuntament aixó sí, no pas en benefici! I també mes Regidors hi haurien acudit si s'hagués de haver de resoldre el nomenament de algun empleiat o bé tenir que concedir, millor dit, que llençar alguna subvenció de 500 pessetes per a professors!

Apren, poble!

Llibres rebuts

«Memoria» del Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Industria de Tarragona, per En Pere Olive-lla i Ricomà.

La florent entitat Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Industria d'aquesta ciutat, acaba de publicar la Memoria que el seu Secre-

tari, el nostre estimadíssim company En P. Olivella i Ricomá va redactar i llegir, aprovant-se, en el Concili general del dia 12 de Març darrer.

Es la Memoria que'ns ocupa un treball escrit amb la senzillesa i elegancia, amb que sab sempre fer-ho l'amic Olivella, i aixís mateix se fa curiós i interessant, per tractar en ell de la marxa económica del Centre, que fins a l'hora present no pot ésser mes falaguera.

Les nostres simpaties per a aquesta entitat, que, des de avans de sa creació, han sigut ben manifestes, ens fan recomanar la lectura i ádhuc l'estudi d'aquesta Memoria als dependents del Comerç i de la Industria que encara no han tingut aquell moment decisiu per a ingressar en el seu nombre de socis.

«Boletín Arqueológico», número 10.
Janer-Febrer de 1916.

Ha vist la llum el núm. 10 del notable en tots conceptes Butlletí Arqueològic, orgue de la Societat Arqueològica Tarraconense.

De la importancia del text que s'hi publica en el darrer número que hem rebut, podrà formar-se'n càrrec el llegidor per el sumari que conté, que és el següent:

«Jerusalén». Conferencia del Dr. D. Jaume Valls, per la Redacció.—«Paseos Arqueológicos por la Diócesis de Tarragona; iglesia de Santa Tecla (continuación)», per Angel del Arco.—«Museos Diocesanos», discurs en la inauguració del de Tarragona (continuació), per el senyor Arquebisbe Doctor D. Antolín López Peláez.—Crónica.

Confiança en Catalunya

Sots aquest títol la revista de la Joventut Nacionalista de Catalunya, *Renaixement*, en son darrer editorial publica un hermós article referent a çó que ens és menester i que pregona el mentat encapçalament: La plena confiança en Catalunya. Diu aixís:

«No hi ha res al món que comuniqui una fortitut tan gran com la possessió plena de l'ideal. Ella encamina la nostra vida i la fa avançar i dolçament l'amoroseix; ella ens fa forts, ens fa invictes i ens amara de justicia. Es com el més enllà que obsessióna la nostra ment i el nostre cor, i vers l'enllà va l'esguard, no a batzegades, sinó evolutivament, com obeint a una llei imperiosa que ens lliga i ens enardeix tota l'espiritualitat. A vegades semblarà que l'evolució retrassa i es desordena, emperò serà per una falsa apariència que ens ho semblarà: la vida fa via endavant, empesa pel nostre ideal que brunz i venç els obstacles; els somnis daurats i les il·lusions resplandents s'atancen cada jorn victorioses.

Però la vida és un ideal que transforma les coses, i aquestes, a pesar de tot, se són col·locades a davant nostre, perquè elles són el llevat que ens té de redimir. Contra elles és impossible anar-hi, perquè el món no avença a batzegades. La Catalunya d'avui és el germen de la de demà, de la Catalunya nova, auriolada i victoriosa. I nosaltres que estem possessionats de l'ideal, amb fortitut, anem cap al tot, redimint i transformant.

Confiança en Catalunya! Ven's-aquí la divisa, ven's-aquí la frase que brota espontaniament i reflexivament. Nosaltres som gent forta perquè poseim l'ideal i avencem cap a ell impertorbables, sentint aquell agredolç que és l'halè de la vida, la contrarietat, el dolor, el goig, l'alegria, barreja de sentiments que constitueixen l'harmonia venturosa del passar.

Moment inferí el d'ara, moment d'una política inferior el que agonitza; les classes burgeses el menen amb mediocres i estultes ostentacions. Les classes conservadores han agafat, per aquest moment quasi fonedíç, el llevat eficaç i amb ell un predomini immoderat.

Més damunt la terra catalana—terra de democràcia—hi snra un sacrossant anhel, que és la flama de la seva vida definitiva. Nosaltres tenim una fé absoluta en aquest anhel que vol surar i vol espargir-se i menar la Catalunya cap endavant. La ciutat nostra

és i serà el cervell de les comarques riques de generositat i d'ardencia progressiva.

Nosaltres som homes nacionalistes, i el nostre nacionalisme és un clam d'actuació i un crit de fecunditat. Rublerts d'ideologia, inseparables de la Unió, volem ésser útils, volem efectivament la nostra doctrina amb la noblesa que és conseqüència indefectible de la fortitut, que és dir plenitud ideològica.

Hi ha gent descreguda o materialista que no té fé en l'ideal que sustenta. La seva convicció és aparent i, si és sincera, malalteja, va cap al camí de la decepció i trista inutilitat. Es desconfiada i recelosa, exigeix als seus homes una perfecció impossible. En hores d'eleccions vota amb els contraris; perquè no confia amb el seu poble; no creu en la seva Catalunya. Mancada de ponderació, només obira la força burgesa de la Lliga i oblida el mínim de catalanitat ben visible que posseeixen les masses liberals catalanes, que són el nervi secular de la raça. Nul·la la seva fé en aquestes masses, i sobre d'elles que transitoriament resten desorganitzades i inactives, hi cau una damnació cruelíssima d'ineficacia; mai, segons aquesta gent, cristal·litzaran en un instrument polític, mai seran un nucli de govern; això està reservat per sempre més al partit de dreta, al partit ultramontà, que avui dirigeix, usant formes innobles ben propies del seu raquitisme. Trista conseqüència la dels febles homes!

Contra la covardia que representa el pensar de la gent inconscient, ens aixequem els que estem persuadits del triomf, els que tenim plena esperança en la gent catalana. Homes del nostre temps, al nostre entorn esguardem i veiem signes evidents—signes que constitueixen tradició i l'entranya de la patria—d'un despertar progressiu, que organitzarà i disciplinarà les energies generoses i democràtiques, per a reemplaçar aquesta simulació política d'avui que amb veritable escàndol impera a la nostra terra. Contra d'ella hem de lluitar fins a reduir-la als seus justos límits; hem d'anar contra ella, amb seny, posant aquella sagrada adversió vers el contrari, posant, com ho fem fonamentalment, un amor gran a l'ideal, al propi actuar i a la Unió Catalanista la finalitat de la qual no més trobarà i pot trobar apoi en les masses generoses de la nostra terra, posseïdores de la catalanitat necessaria i eficaç.

El que no tingui fé en Catalunya, que no menti, que parli francament, ningú el podrà reptar com un fals adversari; digui que és perdurable i gloriós el regnat de les classes burgeses; que la modernitat i l'evolució de la patria són coses impossibles i que de la gent catalana no se'n pot esperar cap acció eficaç i viva, altrement que la que avui representa la Lliga Regionalista. Si confia en l'acció de Catalunya lliberadora de les consciències dels homes, no apoiarà en els períodes electorals l'actuació regionalista, la considerarà tal com és, i veurà comarques i nuclis disposats a secundar una actuació de més modernitat, de més generositat, amb la catalanitat indispensable perquè sigui eficaç.

El que cal és la fé, la confiança en Catalunya, en la Catalunya que cada ú anhela; pensant sempre amb serenor, que aquesta és la de tots els homes que la poblen i la de les idees que hi treuen florida.

Mes llàgrimes son flors
i'ls meus sospirs rossinyols cantadors.
Si vols, oh hermosa mia
calzers perfumats te daran les flors
i'ls rossinyols sa dolça melodia!

I ¡quants versos han inspirat els ulls de ma adorada!
¡Quantes quintetes sa petita boca i arquejada!
I quin sonet d'amor tant infinit
a son cor, ja fa temps escrit jo hauria
si un cor tingués allà, dintre son pit!

WERTHER.

NOVES

L'Associació Regional Catalana de Funcionaris Municipals se reunirà a primers del mes de Maig, per a tractar de la organització definitiva de l'As-

samblea que deu celebrar-se el Juliol pròxim a Barcelona simultànea amb la «Semana municipal».

Al efecte ens prega fem constar en contestació als rumors que s'han propagat, de que tal vegada no se celebraria dita assemblea a conseqüència de la oposició que a la mateixa han iniciat algunes revistes professionals de Madrid, que no sols no s'ha desistit de celebrar-la sinó que hi ha el propòsit de que resulti un verdader aconeteixement.

Entent l'Associació Regional Catalana que no procedeix suspendre la celebració de dita Assemblea, per diferents motius i principalment perquè aital celebració se acordà a Saragossa al Novembre de 1915 i ademés perquè cap raó justifica que Barcelona no sigui mereixedora de que se hi reuneixin allí els Secretaris de tot Espanya.

La Junta directiva de l'Associació ha rebut ja noves de Logroño, Saragossa i La Coruña absolutament favorables a la mentada celebració.

La Societat de obrers boters ha demanat als patrons un augment de 10 per 100, en els preus del jornal que ara cobren.

El passat dijous contragueren matrimoni la hermosa i gentil senyoreta Na Isabel Soler Gonsé amb el jove i il·lustrat comandant de enginyers navals En Mateu Abelló Roset, ambdós fills de nostra ciutat. Desitjém a la novella parella tota mena de felicitats en el seu nou estat.

La nova Empresa del «Colisseu Mundial» pot donarse per satisfeta puix que la gent acudí amb un gros nombre, a les sessions amb que ha inaugurat el seu comés, cosa que ja era d'esperar tenint en compte els atractius programes de les mentades sessions.

Per ahir, avui i demà, dia primer de Maig, la Festa del Treball, está anunciada la reaparició del afamat transformista *Donnini*, únic rival de Frégoli. La primera part de les sessions está composta de la film «El milagro de la tempestad» de la casa Vitagraph; «El pecado ajeno», grandiosa pel·lícula interpretada per la eminent artista dramàtica Francesca Bertini, i la pel·lícula cómica «Audacia amorosa de Billie Ritchie».

Per als dies 2 i 3, está anunciada la estrena de la sensacional pel·lícula «La Perla del Cinemá» interpretada per la Francesca Bertini.

El quadern de la *Lectura Popular* perteneixent a aquesta setmana publica «Vers i Prosa» degut a la ploma den Joaquim Cabot i Rovira.

Les eleccions de Senadors celebrades el passat diumenge dongueren el següent resultat:

En Josep Balcells, lliberal, 160 vots; En Josep Elias de Molins, conservador, 148 vots; En Joan M.ª Forgas, lliberal, 137 vots; En Joan Pich i Pou, republicà, 93 vots i el Baró de Romañá, conservador, 27 vots.

Rectificació del Cens

Tots els ciutadans majors de 25 anys o que els compleixin avans del 6 de Maig proper, tenen dret a figurar en les llistes electorals i per consegüent els que encare no hi figurin poden passar pel nostre Casal, Rambla de Sant Joan, 50, aont se cuidarà de la seva inclusió. Se agrairá, també, que nostres amics procurin donar llistes dels ausents i morts que figuren encare en les llistes electorals, a fi de facilitar la completa rectificació.

Tarragona: Imp. Llorens i Cabré: Fortuny, 4

ANTIGUA CERRALLERIA de la Vda. de Baldomer Baró
Plaça del Rei, 7 i 10

Se construeixen tota classe de panys de seguretats, báscules, romanes, portes ondulades, i tot el ram de cerralleria artística, etc., baix la direcció den

PAURUIZ

Societat de socors mutuels
TARRAGONA I SA PROVINCIA
 dels cassos de malaltia, vellesa, invalidesa, vindetat i mort
 Inscrita en el Govern Civil i en la Comissaria general
 de Segurs, segons mana la Llei.
 Director facultatiu: **DR. RABADÁ**
 Per a més informes dirigir-se al domicili social:
 Rambla St. Joan, 90, pral. De 10 a 12 i de 5 a 7

CLÍNICA I CONSULTORI PER A LES MALALTIES DE LA DONA

Vies urinaries, Cirurgia operatoria, parts electroterapia i analisis micro quimic d'orina i productes patològics.
 Sero-Reacció de Wassermann.— Aplicació del 606
BAIX LA DIRECCIÓ DEL DR. RABADÁ
 Ex-intern de l'Hospital de la Santa Creu, ex-ajudant de la Policlínica del Dr. Fargas i Metge
 de les Cases de Socors de Barcelona
 Consulta de 10 a 12 i de 5 a 7. — Per a obrers, de 7 i mitja a 8 i mitja nit. — Per a'ls pobres, franca
 dilluns, dimecres i dissapte de 12 i mitja a 1 i mitja.
 Rambla de Sant Joan, 90, entressol. — **TARRAGONA**

PAPERERIA I EFECTES D'ESCRITORI

JOAN M. PIÑOL

Unió, 1 — TARRAGONA — Telefon 181

Gran assortit en llibres ratllats de totes menes i tamanys : Escribanies : Plumes Stilografiques : Pesa-caries : Copiadors, etc : Gran novetat en pitja papers amb rellotje veritat : Postals de totes menes i albums per a les mateixes.

PREUS SUMAMENT BARATOS

FERRETERIA MALLOL

Bateria de cuina :: Eines de totes classes :: Articles per a magatzems de vins i olis.

Objectes per a regalos — Articles per a Sports

Sant Agustí, 9 i 11. — Tarragona

Sastreria Novitat

LLUIS MONTSERRAT

PORTALET, 1
 PLASSA DE LA FONT, 51

TARRAGONA

PERE SIMÓ ROMEU

ESPECIALISTA EN ENFERMETATS DE LA BOCA I DENTS

Curació de la cariè dentaria i obturacions en plata, platino, marfil : Orificacions : Treball d'escola americana : Ponts, corones, pivots, dent espiga : Dents i dentadures de totes classes i preus : Cirurgia i tractament practic-modern per a la curació de les "enfermetats de la boca" i extraccions.

CONSULTA tots els dies, de 9 del mati a les 4 de la tarda, menys els diumenges.

RAMBLA SANT JOAN, 53, PRAL.

TARRAGONA

AL DIA

Rambla de Sant Joan, 40

NOVITATS

BISUTERIA

PERFUMERIA

BRODATS

ROBA BLANCA FETA

CORBATES

GUANTS

COLLS I PUNYS

BANOS I STORS

HIMALAYA

El rei dels licors estomacals

FABRICANTS:

Fills de Joan Vilá Granada

MARCA REGISTRADA

Gran Diploma d'Honor en

l'Exposició de Buenos Aires.

Demanenlo en els cafès i pasteleries

Indicat per a casaments,

batetjos i banquets

Continental

Stock

Accessoris i peces soltes per a

Bicicletes, Motocicletes i Automovils

Oils lubricants, betzines i bujes. Vulcanització i venda de Neumàtics i càmares per a tota classe de Autos

Despatx i Exposició: **MASDEU I C.**
 Unió, 32 : : Telefon 156

TARRAGONA

Casa Literas

Recomana al públic sos acreditats Cafés

Torrefacció diaria

Gran assortit de articles del ram de ultramarins.

Garantia absoluta amb la qualitat dels seus generos.

Servei a domicili

MAJOR, 3

TARRAGONA

Francisco

Potau

Calçat fet i a la mida

Rambla S. Joan, 52

TARRAGONA

COLMADO CENTRAL

FREDERIC MIRET

Fruites fresques, embutits, fiambres, conserves, vins, xampanyes :: i tota classe de comestibles ::

UNIO, 28 — TELEFON 245

TARRAGONA

PERE LLORET

CORREDOR REIAL DE COMERÇ

Apodaca, 9

Corbates i articles per a home

GILABERT GERMANS

PREUS BARATOS

JOAN ESBERT

FARMACÉUTIC

UNIO, 22

FRANCISCO COCA

Lo millor en comestibles

RAMBLA DE CASTELAR, 24

MENJADORS DEL JARDÍ

FRANCISCO LÓPEZ

AUGUST, 15, 1-COMTE DE RIUS, 16

TARRAGONA

Se serveixen cuberts des de 1'50 pessetes en endevant i a la carta.

Hospedatges per temporada a preus convencionals.

Habitacions amb llum electrica :

Fàbrica de Braguers i de Aparatos Ortopèdics

(TRENCATS)

Molts son els qui venen braguers, empro molt pocs saben construir-ne. Costa col·locar un braguer, però moltissim costa construirlo, doncs avans que col·locarlo bé es indispensable sapiguero construir, perque sense la ciencia i practica de construcció mai pot adquirir-se la de col·locació.

El BRAGUER-ARTICULAR-REGULADOR sistema MONTSERRAT es el mes practic i modern per a la retensió i curació de les hernies per cròniques i rebel·des que siguin. Grans existencies de BRAGUERETS DE GOMA per a la radical curació de les hernies de la infancia i tot la concernent a Cirurgia i Ortopedia.

ESPECIALITAT EN LA CONSTRUCCIÓ DE FAIXES VENTRALS

CASA MONTSERRAT - UNIO, 34 - TARRAGONA

MOSTELLE

(RAIMOST)

Suc de raïms sense alcohol

The Grape Juice Co. L^d

Londres i Tarragona

El Vermouth més higiènic

Un excelent refresc

El millor aliment en les malalties i convalescencia

Se ven per tot arreu